

چکیده:

مقدمه: بررسی تحولات ساختار سنی اهمیت ویژه‌ای در نظام برنامه‌ریزی اقتصادی و اجتماعی دارد. در کشور ایران، افزایش درصد سالمندان در ایران بسیار سریع خواهد بود و لذا لازم است آمادگی مواجهه با سالخودگی جمعیت از طریق سیاست‌گذاری مناسب انجام شود. هدف مطالعه حاضر پیش‌بینی آینده وضعیت سالمندی جمعیت و وضعیت سواد و تحصیلات در ایران درجهت شناخت بهتر سالمندان در آینده کشور است. روش: پژوهش حاضر به لحاظ داده مورد استفاده یک طرح ثانویه هست. منبع اصلی داده‌ها برگرفته از نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۵ و همچنین نتایج ثبت سالانه وقایع حیاتی در سازمان ثبت احوال است. در کنار استفاده ثانویه از داده‌ها با استفاده از فنون جمعیت‌شناسی به آینده‌نگری در خصوص وضعیت سواد و تحصیلات سالمندان کشور پرداخته شده است.

یافته‌ها: نتایج یافته‌ها نشان از این است که وضعیت باسوادى در ایران افزایش یافته است ولی میزان باسوادى مردان همچنان بیشتر از زنان است، میزان باسوادى در میان سالمندان پایین است و تفاوت جنسیتی آشکارا قابل توجه است. بیش از ۹۵ درصد زنان سالمند ۶۰ ساله و بیشتر در سال ۱۳۵۵ حتی توانایی خواندن و نوشتن نداشتند. در فاصله سالهای ۱۳۵۵ تا ۱۳۹۵ حدود ۲۴ درصد بر میزان باسوادى سالمندان افزوده شده است. با توجه به نتایج پیش‌بینی در سال ۱۴۲۰ درصد باسوادى در کل جمعیت به ۹۷ درصد و درصد باسوادى سالمندان نیز از ۳۷٫۹ درصد به ۸۴٫۹ درصد ارتقاء خواهد یافت.

بحث و نتیجه‌گیری: نقطه قوت آینده سالمندی جمعیت در کشور ایران، افزایش سطح سواد سالمندان است. سالخوردگان تحصیل کرده نه تنها از نظر درآمد و رفاه از وضعیت بهتری برخوردار خواهند بود بلکه به دلیلی آگاهی و دانش از وضعیت سلامت و بهداشت، سبک زندگی مناسب‌تری خواهند داشت کمتر دچار بیماری و ناتوانی شده نوع مواجهه‌ی آنان با بیماری متفاوت است و بار کمتری هم به لحاظ اقتصادی و هم به‌لحاظ احساسی بر جامعه و اطرافیان خود وارد می‌کنند. لذا نیاز است در سیاست‌گذاری سالخوردگی در جمعیت ایران به این ویژگی سالمندان توجه ویژه‌ای صورت بگیرد.

واژگان کلیدی: سالمندی جمعیت، سرمایه انسانی، وضعیت سواد، تحصیلات، ایران

مقدمه

سالخوردگی جمعیت یک فرایند شناخته شده به عنوان پیامد انتقال جمعیت شناختی است که در آن باروری و مرگ و میر از سطوح بالا به سطوح پایین کاهش پیدا می کند. مهمترین عوامل موثر بر سالخورده شدن جمعیت، کاهش مرگ و میر، خصوصا مرگ و میر نوزادان و کودکان و کاهش اساسی و مستمر باروری و به تبع آن کاهش رشد جمعیت است که باعث تغییرات اساسی در ساختار سنی جمعیت اکثر جوامع از جمله ایران شده است. در سال ۲۰۳۰، نزدیک به نیمی از جمعیت جهان (۴۴٫۷ درصد) بالای ۵۰ سال خواهند داشت، یک چهارم جمعیت بالای ۶۵ سال و ۱۲٫۷ درصد نیز بالای ۷۵ ساله خواهند بود. طول عمر در حال افزایش است و پیش‌بینی می‌شود امید به زندگی نوزادان تازه‌متولدشده در اروپا بیش از ۱۰۰ سال خواهد شد.(سازمان ملل ۲۰۱۷).شواهد اخیر مبتنی بر سرشماری ۱۳۹۵ در ایران نشان می‌دهد که آهنگ پیری رشد بیشتری در پیش گرفته است. با وجودی که باروری از اوج خود در اوایل دهه ۱۳۶۰ به سطح پایین و در حد جانشینی در دهه ۱۳۸۰ سقوط کرده و رشد جمعیت را به کمتر از ۱/۱ درصد در سال‌های ۱۳۶۵–۹۰ کاهش داده است، جمعیت سالمند ۶۰ ساله و بیشتر به نرخ رشدی سالانه بیش از ۵ درصد در همان دوره رسیده است(۱). در چند دهه اخیر به علت تغییرات سریع جمعیتی و اهمیت مسئله سالمندی مطالعات زیادی روی این پدیده متمرکز شده است. مطالعه ساعی ارسی (۱۳۸۸) با استفاده از تست ورتهایم و ورنه به بررسی تغییرات ساختار سنی کشور در طی دوره زمانی ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵ پرداخته شد و با توجه به نتایج این شاخص‌ها نظر به جوانی کشور در دوره ۱۳۳۵ تا ۱۳۴۵ و شدیدتر شدن این جوانی در دوره ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ سرعت این کاهش شدیدتر ۱۳۶۵ تا شدت این جوانی کاسته شده و در دوره ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ سرعت این کاهش شدیدتر می‌شود(۲). میر فلاح نصیری (۱۳۸۶) نیز در مطالعه خود به استفاده از تست ورتهایم و سایر شاخص‌های مرتبط با ساختار سنی چون درصد افراد در گروه‌های سنی بزرگ در سال‌های ۱۳۴۵ تا ۱۳۸۵ پرداخته و با مقایسه نرخ رشد سالمندان در مقابل نرخ رشد جمعیت کشور به روند شدید سالمندی در آینده کشور اشاره می‌نماید(۳). در گروه دیگری از مطالعات علاوه بر روندهای گذشته به پیش‌بینی روندهای آینده تحولات ساختار سنی جمعیت نیز پرداخته شد. در بررسی ترکاشوند و حسینی (۱۳۹۱) با استفاده از معیارهای شرایاک و سیکل در مورد شاخص هایی چون میانگ سنی، نسبت جمعیت جوان و شاخص سالخوردگی به مرحله بندی گذار ساختار سنی جمعیت کشور در دوره زمانی ۱۳۳۰ تا ۱۴۵۰ پرداخته شد و نظر بر این بود که دوره زمانی قبل از ۱۳۸۰، دوره جوانی و دوره بعد از ۱۴۱۵ دوره سالخوردگی در جمعیت کشور می‌باشد و دوره بین این دو، دوره گذار از جوانی به سالمندی در کشور است (۴). مشفق و میرزایی (۱۳۸۹)، مشفق و حسینی (۱۳۹۰) و بلوری بجنندی نیز در بررسی خود هم به روندهای گذشته و هم به روندهای آینده تغییرات ساختار سنی و زناگی سالمندی کشور و به مرحله بندی تغییرات ساختار سنی کشور به کودکی، نوجوانی، جوانی، میانسالی و سالخوردگی پرداخته نظر به این داشتند که جمعیت ایران مراحل کودکی، نوجوانی و جوانی خود را سپری کرده و از سال ۱۳۹۰ وارد دورهٔ میانسالی خود شده و از ۱۴۱۰ نیز وارد دوران سالخوردگی می‌شود(۵، ۷، ۶). آینهوند (۱۳۸۸) تحولات جمعیت سالخورده کشور در طی دوره ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵ را مورد مطالعه قرار داده‌است و به افزایش سریع نسبت سالخوردگان در آینده توجه داشتند(۸). در بررسی سوری و کیانی (۱۳۸۲) نیز بحث بالا بودن مصرف در دوره جوانی و سالخوردگی مطرح گردید، که در دوره سالمندی هزینه‌های افراد بیشتر می‌شود و هزینه‌های بالایی بر بخش خدمات وارد می‌گردد(۹). با توجه به اهمیت موضوع سالمندی جمعیت و تاثیر آن روی ساختار سنی جمعیت و آینده جمعیتی کشور این پژوهش با دسترسی به داده‌های سطح کشور در نظر دارد به بررسی آینده سالمندی در کشور و پیش بینی وضعیت سواد و تحصیلات در آینده بپردازد.

مواد و روش:

مطالعه حاضر به لحاظ هدف کاربردی، به لحاظ روش کمی و به لحاظ داده مورد استفاده به‌صورت تحلیل ثانویه انجام شد. جامعه آماری پژوهش کلیه افراد۶۵ ساله و بالاتری است که در سرشماری سال ۱۳۹۵ حضور داشته اند. منبع اصلی داده‌ها برگفته از نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن و همچنین نتایج ثبت سالانه وقایع حیاتی در سازمان ثبت احوال است. در این تحقیق در کنار استفاده ثانویه از اطلاعات با استفاده از فنون جمعیت‌شناختی به آینده نگری در حوزه تغییرات جمعیتی و وضعیت سواد سالمندان پرداخته شده است. نسبت باسوادى در ایران از ۱۵٫۱ درصد در سال ۱۳۳۵ به ۸۷٫۶ درصد در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است. میزان افزایش نسبت باسوادى در طی این سال‌ها برای زنان بیشتر از مردان بوده است. برای انجام تحلیل و پردازش داده‌ها از محیط اکسل و نرم افزار spss نرم افزارهای جمعی استفاده شده است. یافته‌ها

با توجه به نتایج نمودار ۱. جمعیت گروه سنی ۶۵ به بالا از حدود ۴٫۵ میلیون در سال ۱۳۹۵ پیش بینی می شود به حدود ۲۲٫۵ میلیون در سال ۱۴۳۵ برسد. در رابطه با درصد جمعیت گروه سنی ۶۵ ساله و بالاتر در سنین مختلف، تغییرات باروری در سناریوهای متفاوت تنها در حدود ۵ درصد نسبت این گروه در کل جمعیت را تغییر می‌دهد. درصد جمعیتی این گروه در سناریوی پایین ۲۰ درصد و در سناریوی بالا ۲۵ درصد می‌باشد.

. نمودار شماره۲ به خوبی نشان از کاهش تفاوت نسبت باسوادى زنان و مردان در طی زمان است.وضعیت سواد سالمندان در ایران نشان می‌دهد که در سال ۱۳۹۵ حدود ۳۷ درصد از سالمندان مرد و زن کشور باسواد بوده‌اند، که در مقایسه با سایر گروه‌ها که نرخ باسوادى به بیش از ۹۵ درصد می‌رسد، بسیار پایین است. در عین حال این میزان در سرشماری های قبل حتی کمتر بوده است. از نمودار شماره ۳ نکته مهمی که می‌توان استنباط کرد این است که سالمندان آینده کشور متشکل از نسل‌هایی خواهند بود که میزان باسوادى بالاتر و تفاوت جنسیتی پایین‌تری دارند. این تغییر چشمگیر که یکی از آثار مثبت توسعه است، آینده امیدوارکننده‌ای برای سالمندان کشور ترسیم می‌کند. در جهت پیش بینی تغییرات آینده وضعیت سواد در کشور ابتدا وضعیت تغییرات نسبت باسوادى در گروه های سنی بررسی شد و بر اساس آن به پیش بینی روند آینده پرداخته شده است، مروری بر نسبت باسوادى در طی سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۵ نشان داد که اکثر جمعیت بی‌سواد در گروه‌های سنی سالمندی قرار دارند. بااین حال، در طی این دوره درصد بی‌سوادى در همه‌ی گروه‌های سنی کاهش یافته و این کاهش در گروه سنی سالمندی نیز وجود داشته است. آینده نسبت باسوادى حاصل جابه جایی نسل‌ها از یک طرف و از طرف دیگر فراگیری دانش در طی سن است. در سنین بالا، فراگیری دانش چندان تاثیرگذار نبوده و عمدتا در طی جانشینی نسل‌ها نسبت باسوادى دچار تغییر شده است. بر همین اساس در جدول شماره ۱درصد باسوادى در جمعیت ۶ سال و بالاتر کشور در دوره‌ی زمانی ۱۳۹۵ تا ۱۴۲۰ پیش‌بینی شده است. با توجه به داده‌های پیش‌بینی شده تا افق ۱۴۲۰ درصد باسوادى در کل جمعیت به ۹۷ درصد و در سن زیر ده سال به ۹۹٫۵ درصد خواهد رسید و درصد باسوادى سالمندان نیز از ۳۷٫۹ درصد به ۸۴٫۹ درصد ارتقاء خواهد یافت که نشان دهنده‌ی بهبود وضعیت تحصیلی در بین سالخوردگان می‌باشد

عنوان : آینده سالمندی جمعیت و سرمایه انسانی در ایران: پیش بینی وضع سواد و تحصیلات تا سال ۱۴۲۰

*کلثوم ایران‌نژاد، کارشناس ارشد جمعیت شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه یزد

محمد تر کاشوند مرادآبادی، عضو هیات علمی، گروه جمعیت شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه یزد

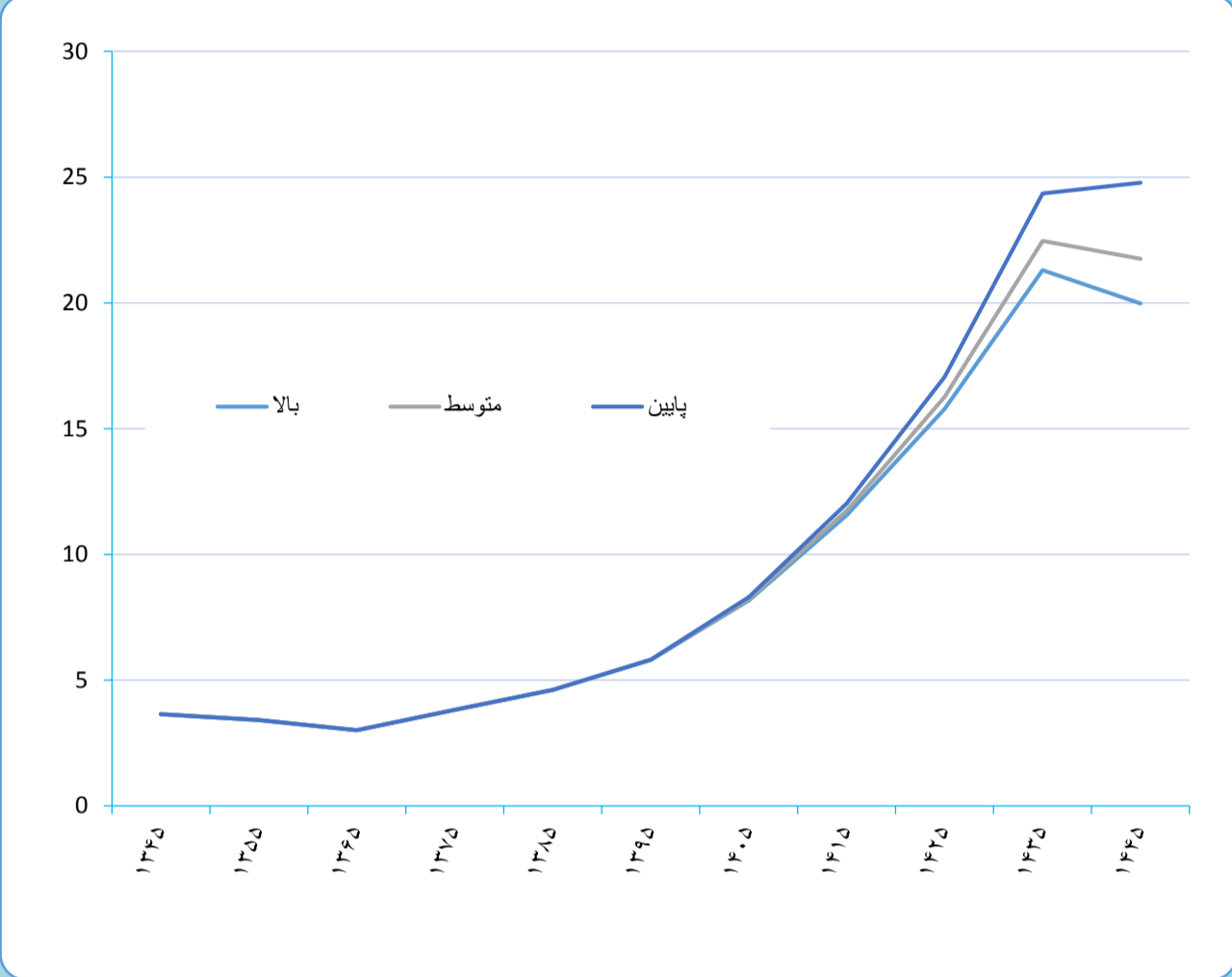
بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی وضعیت سالمندی جمعیت و پیش‌بینی وضعیت سواد و تحصیلات در ایران تا سال ۱۴۲۰ با استفاه از داده‌های سرشماری سال ۱۳۹۵ انجام شده است. که با توجه به نتایج درصد جمعیت کهنسالان کشور از ۴ میلیون در سال ۹۵ به ۲۲ میلیون در سال ۱۴۳۵ خواهد رسید، به طور کلی هر چه به سمت جلوتر می‌رویم درصد سالمندان افزایش خواهد یافت، که نتایج این پژوهش همسو با نتایج پژوهش میر فلاح نصیری (۱۳۸۶) و ترکاشوند و حسینی (۱۳۹۱) می‌باشد، به طور کلی با توجه به روند تغییرات ساختار سنی کشور در این پژوهش می‌توان گفت که در انتهای دوره زمانی پیش‌بینی، جمعیت ایران نزدیک به مرحله سالخوردگی جمعیت شده است، جدای از درصد کهنسالان در جمعیت تعداد آنها نیز می‌تواند برای برنامه‌ریزی‌ها بسیار مهم باشد، مطالعات پیشین مثل پژوهش مشفق و میرزایی (۱۳۸۹) نتایجی مشابه با مطالعه حاضر داشتند. با توجه به داده‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۵ درصد باسوادى زنان روند افزایشی داشته ولی با این وجود درصد باسوادى مردان نسبت به زنان همچنان بالاتر است. سالمندان ایرانی از نظر وضعیت سواد و آموزش دو ویژگی مهم دارند. اول این‌که میزان باسوادى در کل در میان سالمندان پایین است و دوم اینکه تفاوت جنسیتی آشکارا قابل توجه است. میزان باسوادى سالمندان در کل کشور در سال ۱۳۵۵ به سختی به ۱۳ درصد می‌رسیده و در میان زنان سالمند رقم ناچیز حدوداً ۵ درصد مشاهده شده است. این بدان معنی است که ۹۵ درصد از زنان سالمند ۶۰ ساله و بیشتر در این سال حتی توانایی خواندن و نوشتن نداشت‌اند. تغییر این نرخ در فاصله سال‌های ۹۵–۱۳۵۵ نشان می‌دهد که حدود ۲۴ درصد به میزان باسوادى سالمندان افزوده شده است. این افزایش از دو عامل ریشه گرفته است. اول این‌که با جانشینی سالمندان توسط نسل‌های جوان‌تر که میزان باسوادى بالاتر دارند، این درصد افزایش می‌یابد. دوم این‌که توفیق بزرگسالان به فراگیری خواندن و نوشتن در چارچوب آموزش اکابر و پس از پیروزی انقلاب اسلامی توسط سازمان نهضت سوادآموزی نیز میزان باسوادى نسل‌های موجود را کم‌وبیش افزایش داده است. به‌طوری‌که میزان باسوادى سالمندان در دوره ۳۵ ساله ۹۰–۱۳۵۵ مستمراً افزایش یافته است. با وجود بهبود نسبی میزان باسوادى سالمندان ۶۰ ساله و بیشتر کشور چه در نقاط شهری و چه در نقاط روستایی، فاصله زیاد نقاط شهری و روستایی و تفاوت جنسیتی چشمگیری که در این وضعیت همچنان وجود دارد، وضعیت سوادسالمندان و وضعیت اجتماعی آنها را شکننده کرده است. برای جلوگیری از مسئله‌آمیز شدن سالخوردگی در ایران باید نهادهای مرتبط از همین حالا به فکر این جمعیت سالخورده با ویژگی‌های خاص فرهنگی و اجتماعی ایران باشند.جدای از این درصدها و نسبت‌ها باید بگوییم آنچه می‌تواند برای برنامه‌ریزان اهمیت بیشتری را داشته باشد، تعداد جمعیت سالخوردگان است. تعداد افراد ۶۰ ساله و بالاتر ایران به سرعت در حال رشد است. در آینده‌ای نه چندان دور کشور ایران باید خود را برای مواجه شدن با جمعیت ۶۰ ساله و بالاتر بنتر از ۱۰ میلیون آماده کند. کشور ایران در سال ۱۴۲۰ مواجه با جمعیت ۶۰ ساله و بالاتر ۱۹ میلیون نفری می‌باشد. کاملاً روشن است که اگر از همین الان خود را برای این وضعیت آماده نکنیم، این تعداد سالخورده می‌توانند نتایج اقتصادی و اجتماعی مخربی را برای کشور ما به بار بیاورند. در واقع اقتصاد ما باید خود را برای تأمین اجتماعی (بیمه و بازنشستگی) و مراقبت بهداشتی یک جمعیت ۱۹ میلیون نفری آماده بکند.نقطه قوت سالمندی در آینده بالا بودن سطح سواد سالمندان است، بالاترین نسبت باسوادى در میان مردان سالمند شهری به میزان حدود ۶۰ درصد و پایین‌ترین آن در میان زنان روستایی به میزان ۵ درصد مبین ترکیبی از نابرابری شهری– روستایی و جنسیتی است. آنچه مهم است این‌که اگر رابطه‌ای بین وضعیت سواد و کیفیت زندگی سالمندان وجود دارد، که مطالعات وجود این رابطه را تایید می‌کنند، بنابراین همه سیاست‌گزاری‌ها، تلاش‌ها و برنامه‌های سالمندی کشور باید معطوف به نسل‌های کنونی سالمندان باشد. اگر چه آینده نگری سالخوردگی جمعیت کشور در برنامه‌ی رفاهی ضروری است، اما با توجه به اثر مثبت سواد و تحصیلات بر کیفیت زندگی ضرورت پرداختن بیشتر به سالمندان کنونی منطقی‌تر از ارزی‌نگرانی در مورد آینده است. آینده‌ای که وضعیت روشن‌تر و امیدوارکننده‌تری نسبت به سالمندان کنونی را نشان می‌دهد. با توجه به داده‌های پیش‌بینی شده تا افق ۱۴۲۰ درصد باسوادى در کل جمعیت به ۹۷ درصد و در سن زیر ده سال به ۹۹٫۵ درصد خواهد رسید و درصد باسوادى سالمندان نیز از ۳۷٫۹ درصد به ۸۴٫۹ درصد ارتقاء خواهد یافت که نشان دهنده‌ی بهبود وضعیت تحصیلی در بین سالخوردگان می‌باشد. سالخوردگان تحصیل کرده نه تنها از نظر درآمد و رفاه از وضعیت بهتری برخوردار خواهند بود بلکه به دلیلی آگاهی و دانش از وضعیت سلامت و بهداشت، سبک زندگی مناسب‌تری خواهند داشت کمتر دچار بیماری و ناتوانی شده نوع مواجهه‌ی آنان با بیماری متفاوت است و بار کمتری هم به لحاظ اقتصادی و هم به‌لحاظ احساسی بر جامعه و اطرافیان خود وارد می‌کنند.

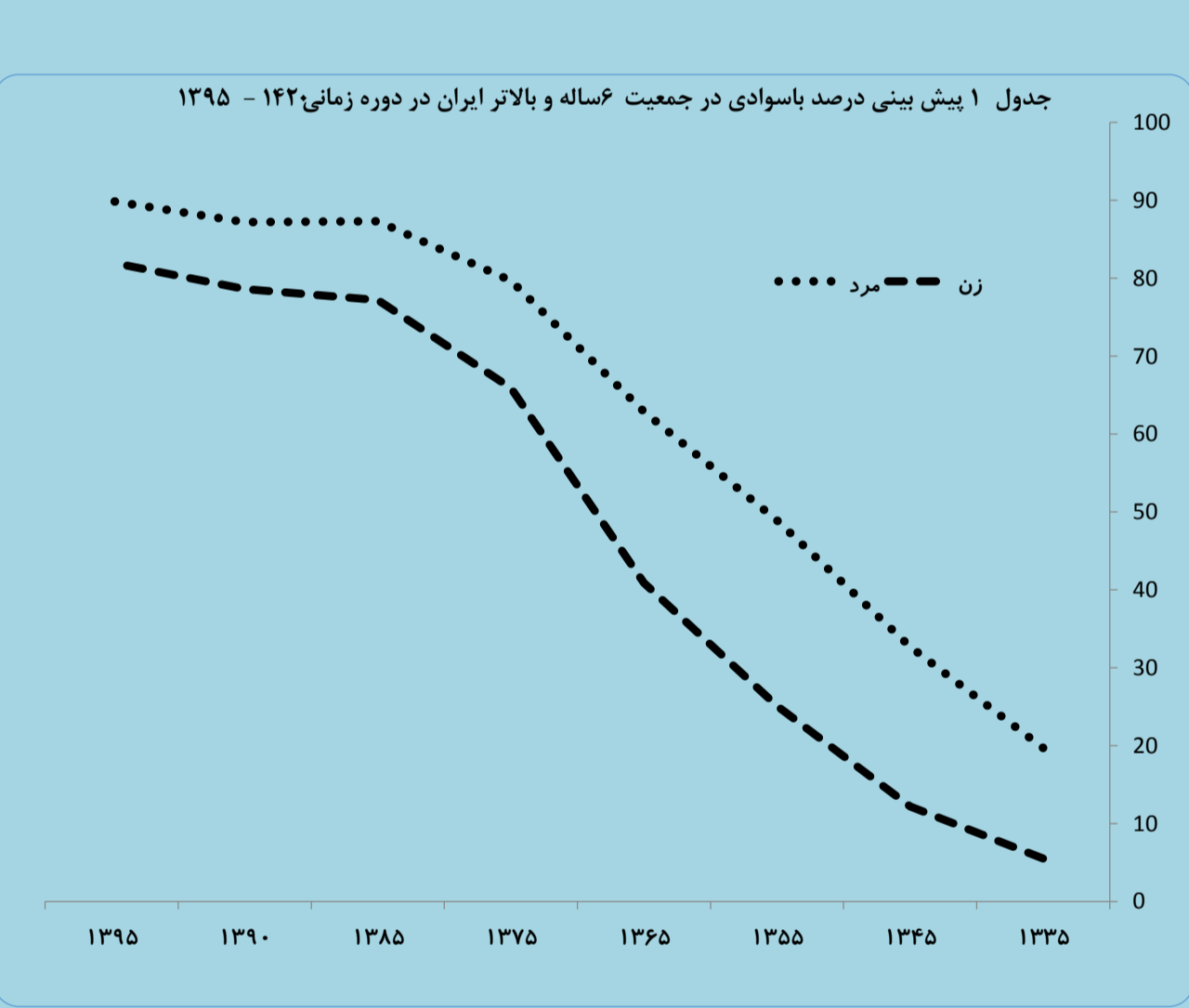
منابع

- ترکاشوند مرادآبادی محمد، زندی لیلا، شمس فقیرایی مهزی (۱۴۰۰) بررسی روند سالمندی جمعیت در ایران و پیشنهادات سیاست گذاری، صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور بهار ۱۴۰۰
- ارسی ساعی ایرج (۱۳۸۸): *جوانی جمعیت ایران:* فصلنامه علوم رفتاری، شماره ۱ پاییز ۱۳۸۸
- میرفلاح نصیری نعمت الله (۱۳۸۶): *مشخصه های جمعیت شناختی سالمندی جمعیت و نماگر های مربوط در ایران:* گزیده مطالب آماری، سال ۱۸، شماره ی ۲، پاییز و زمستان ۱۳۸۶
- ترکاشوند محمد، حاتم حسینی(۱۳۹۱):*کنار ساختار سنی ایران (۱۳۵۰ تا ۱۴۵۰):* ششمین همایش انجمن جمعیت‌شناسی ایران، تحولات ساختار سنی و جمعیت ایران و پیامدهای آن، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، ۱۷ و ۱۸ آبان ۱۳۹۱
- مشفق محمود، محمد میرزایی (۱۳۸۹): *انتقال سنی در ایران: تحولات علمی جمعیت و سیاست‌گذاری‌های اجتماعی،* فصلنامه جمعیت، شماره ۷۱ و ۷۲، بهار و تابستان ۱۳۸۹
- مشفق محمود، قربان حسینی (۱۳۹۰): *مقایسه گذار ساختار سنی ایران با کشورهای منتخب توسعه یافته و در حال توسعه:* همایش تحلیل روندهای جمعیتی کشور، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۹ و ۳۰ آذر ۱۳۹۰
- بلوری بجنندی بهناز (۱۳۸۴): *بررسی ویژگی های اقتصادی، اجتماعی و جمعیتی سالمندان ایران:* گذشته، حال و آینده؛ دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد جمعیت‌شناسی، راهنما: حسین محمودیان، اسفند ماه ۱۳۸۴
- آینه‌وند کوروش (۱۳۸۴): *روند سالمندی بازنشستگان تأمین اجتماعی طی سال های ۱۳۵۵–۸۲:* دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد جمعیت شناسی، راهنما: دکتر محمد میرزایی، تابستان ۱۳۸۴
- سوری علی، رضا کیانی حکمت (۱۳۸۲): *بررسی تاثیر ساختار سنی جمعیت بر مخارج دولت در ایران:* فصلنامه جمعیت، شماره ۵۰، پاییز و زمستان ۱۳۸۲
- سرابی، حسن (۱۳۸۲)، *روشهای مقدماتی تحلیل توزیع و ترکیب جمعیت (با تأکید بر ترکیب سنی جمعیت:* تهران: انتشارات دانشگاه علامه‌ی طباطبایی.

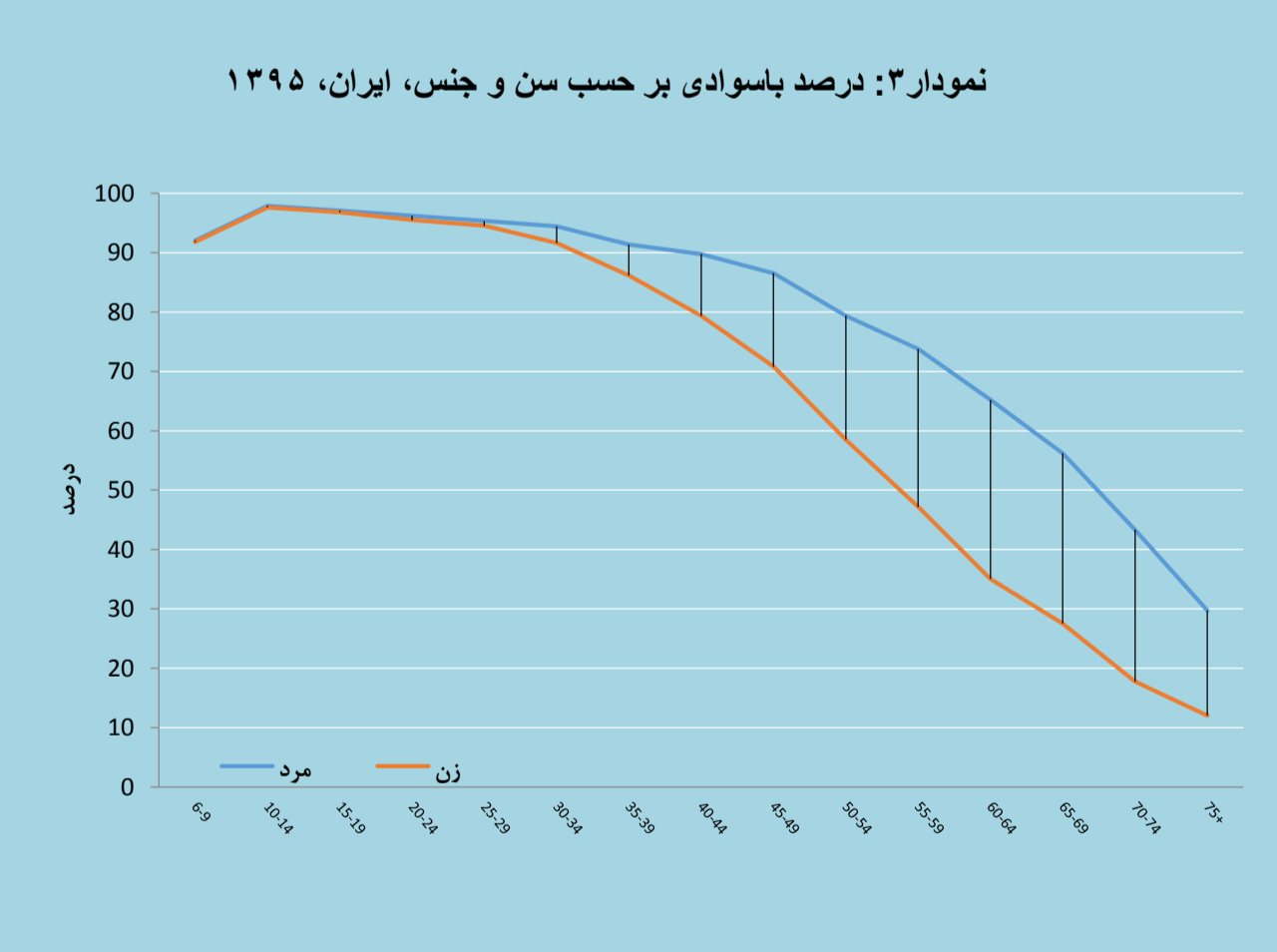
نمودار ۱. درصد گروه سنی ۶۵+ درسناریوهای مختلف پیش بینی در افق زمانی ۱۳۹۵ تا ۱۴۴۵

نمودار ۲. درصد باسوادى بزرگسالان برحسب جنس ۱۳۹۵-۱۳۳۵

جدول ۱ پیش بینی درصد باسوادى در جمعیت ۶ساله و بالاتر ایران در دوره زمانی۱۴۲۰ - ۱۳۹۵

جدول ۱ پیش بینی درصد باسوادى در جمعیت ۶ساله و بالاتر ایران در دوره زمانی۱۴۲۰ - ۱۳۹۵

۱۳۹۵	۱۴۰۰	۱۴۰۵	۱۴۱۰	۱۴۱۵	۱۴۲۰
۹۶٫۲	۹۸٫۷	۹۹٫۲	۹۹٫۳	۹۹٫۴	۹۹٫۵
۹۸٫۴	۹۸٫۸	۹۹٫۳	۹۹٫۴	۹۹٫۶	۹۹٫۶
۹۷٫۵	۹۸٫۴	۹۸٫۷	۹۹٫۳	۹۹٫۴	۹۹٫۵
۹۷٫۲	۹۷٫۵	۹۸٫۴	۹۸٫۷	۹۹٫۳	۹۹٫۴
۹۶٫۴	۹۷٫۲	۹۷٫۵	۹۸٫۴	۹۸٫۷	۹۹٫۳
۹۵٫۹	۹۶٫۴	۹۷٫۲	۹۷٫۵	۹۸٫۴	۹۸٫۷
۹۳٫۹	۹۵٫۹	۹۶٫۴	۹۷٫۵	۹۷٫۵	۹۸٫۴
۹۰٫۱	۹۳٫۹	۹۵٫۹	۹۷٫۲	۹۷٫۵	۹۷٫۵
۸۵٫۴	۹۰٫۱	۹۳٫۹	۹۵٫۹	۹۶٫۴	۹۷٫۲
۷۹٫۳	۸۵٫۴	۹۰٫۱	۹۳٫۹	۹۵٫۹	۹۶٫۴
۶۱٫۷	۶۹٫۵	۷۹٫۳	۸۵٫۴	۹۰٫۱	۹۲٫۹
۳۷٫۹	۴۲٫۵	۶۰٫۰	۶۹	۷۸	۸۴٫۹
۸۴٫۵	۸۸٫۰	۹۱٫۶	۹۳٫۹	۹۵٫۷	۹۶٫۹